

Kunnu ikki geva minni fyri ullina

— Tað skal bera til, siga tey á Snælduni á Strondum. Snældan gevur átta krónur fyri kilo av óvaskaðari ull, sum tey spinna og binda troyggjur av — og selja sjálvandi eisini tógv

Í seinastu viku lýsti Snældan á Strondum við, at tey taka fmóti ull.

- Vit lýstu fyri at tryg-

gja okkum nóg nógva ull, sigur Carl Jóhan Olsen, sum nú eigur Snælduna. Tey hava eisini fingið

nógva ull, síðan lýsingin var í bløðunum, og tey miða eftir at kunna keypa 25 tons í ár.

Orð Randi Myndir: Kalmar

Hvussu ber tað til, at Snældan kann geva so nóg sum átta krónur fyri kilo, tá tað stundum hevur staðið so illa til, at eingin hevur skoytt um ull?

- Tað er næstan at halda fólk fyri gjøldur at geva minni, sigur Odmar Klein Olsen, pápi Carl Jóhan. Odmar átti Snælduna, til hon í 1985 noydist at lata aftur, og hann hevur arbeitt á Snælduni, síðan hon byrjaði í 1949.

Góðar vónir

Odmar hevur góðar vónir um, at virkið, ið byrjaði aftur í fjør, skal kunna ganga.

- Tað skal bera til, tí vit mugu varðveita spinn-

ingina í Føroyum, sigur hann.

Snældan hevur ikki ta mest framkomnu útgerðina, og umstøðurnar kundu verið betri. Men alt virkar, sum tað skal, og tey arbeiða fimm fólk. Betri hevði tó verið, um fólkini vóru eitt sindur fleiri, heldur Odmar.

Tað hava verið góðar tíðir, og tað hava verið ringar tíðir viðvíkjandi útflutningi av føroyskum ullvørum. Ein tíð var syntetiska tógvið hægri í metum enn tað heilullinta. Men so vóru føroyskar troyggjur einaferð móti í útflodum, og tá bar væl til at selja av landinum.

Kunnu ikki gera mótavørur

- Men vit kunnu ikki leggja okkum eftir at gera mótavørur. Tað eru vit ikki før fyri. Tað besta hevði verið, um

Odmar hevur arbeitt á Snælduni øll árini, síðan hon byrjaði fyri fimti árum síðan

føroyingar høvdu størri ans fyri føroyskum tógvi og ullvørum, sigur Odmar.

Beint nú fáast tey við at spinna samfingið og skips-troyggjutógv fyri at fáa nakað á goymslu, og so fara tær at binda. Nappast má við hond, og tað loysir seg ikki. Men lata fólk inn nappaða ull, kann Snældan spinna.

Tað er onkuntíð ført fram, at farið verður so illa um ullina, aðrenn hon verður latin spinnaríunum. Odmar finst ikki at ullini. Tað hendir, at rotin ull kemur, ella mølur er í, men tað er sjáldan. Fyri tað mesta

Magdalena, mamma Odmar, hevur í sínum lívi arbeitt nóg við ull, og mangar arbeiðstímar hevur hon havt á Snælduni. Eyguni eru farin at bila, men ansurin og áhugin fyri ullvørnum ert ann sami

